

AKP Meclise getirdiği bir yarı gece yarasalığı ile *“Tecavüzcüye af yarasası”* diye algılanan yeni ve gereksiz bir tartışma başlatmıştı.

Öneride şu ifadeler yer alıyordu:

“Cebir, tehdit, hile veya iradeyi etkileyen başka bir neden olmaksızın 16.11.2016'ya kadar işlenen cinsel istismar suçunda, mağdurla failin evlenmesi durumunda... Cezanın infazının ertelenmesine karar verilir...”

Eleştirilere yanıt veren Başbakan Binali Yıldırım ise yasayı şöyle savunmaktaydı: *“Olay şudur. Yaşı tutmayan, erken yaşta evlenenler var. Bilmiyorlar yasaları, dolayısıyla çocukları oluyor. Baba hapse giriyor. Çocuklar anasıyla yalnız başına kalıyor. Bu şekilde 3 bin aile olduğu biliniyor. Bir seferliğine bu mağduriyetin giderilmesine yönelik bir çalışmadır.”*

Ancak bu tasarıya ve bu yaklaşıma yandaş yazarlar bile itiraz ediyordu. Öncelikle *“yasaları bilmemek”* dünyanın hiçbir yerinde hukuki bir bahane olarak sunulmuyordu. İkincisi, *“bir defalık”* çözüm arayışlarına her zaman için *“ikinci kez”* de ihtiyaç duyulurdu. Bu son girişimde de yasalara aykırı olarak kurulmuş 3 bin ailenin mağduriyetini gidereyim derken, kamuoyunda erken yaşta evlendirme ve kız kaçırma gibi olayların *“normal”* olduğu algısı yaratılıyordu. Bu algı da kuşkusuz yeni mağduriyetlere kapı aralıyordu. Üçüncüsü ise cinsel istismar suçlarında toplumsal ahlak kalıplarından ötürü sessizlik sarmalı derinleşiyordu. Mağdurlar genellikle ya konuşamıyordu ya da onur kırıcı şekilde uzlaşmaya zorlanıyordu. Ama eğer yasa önericiler, bu tasarıda olduğu gibi *“mağdurla evlenildiye suç ortadan kalkmıştır”* derse mazlumun değil fiilen failin yanında durmuş oluyordu. Ve hele çocuk yaştaki kızların evlendirilmesine *“Dini kılıf”* sarmakla İslam'a iftira atılıyordu ve marazlı din düşmanlarına fırsat sağlanıyordu.

Maalesef Türkiye'deki cinsel istismar davalarının sayısı hızla artmaktaydı. Adalet Bakanlığı'nın son 10 yıllık verileri dehşete düşüren bir tablo ortaya çıkartmıştı. Adalet Bakanlığı verilerine göre, Türkiye'de çocuk istismarıyla ilgili dava sayısı, son 10 yılda yaklaşık 3 kat artmıştı. Bu konudaki son gündem tartışmalarından biri de, TBMM'de görüşülen ve kamuoyunda büyük tepki çeken, cinsel istismarla ilgili son kanun tasarısıydı. Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) verilerine göre, son 10 yılda 482 bin 908

Yazar Ahmet AKGÜL
04 Aralık 2016

küçük kız çocuğu evlendirilmeye zorlanmıştı. 2015 yılında evlendirilenlerin 31 bin 337'si kız, bin 483'ü erkek çocuğuydu. Bu sayı, 2015'teki toplam evlilik oranında kızlarda yüzde 5.2'ye, erkeklerde yüzde 0.2'ye denk geliyordu. En çarpıcı rakamlara ise 'çocuk anneler'de rastlanıyordu. Yine TÜİK rakamlarına göre 2015'te 15-17 yaş arası tam 17 bin 789 kız çocuk doğum yapmıştı. Kız çocuklarında 15 yaş altı doğum yapanların sayısı ise aynı yıl 250 civarındaydı.

AKP'nin yeni yasa teklifine karşı Çocuk Alanında Çalışan Avukatlar Ağı Koordinatörü Avukat Şahin Antakyalıoğlu şu yorumda bulunmuşlardı: *"Bu resmen çocukların cinsel yönden istismarı, baskı altına alınması, tehditle susturulması sonuçlarını doğuracaktı. Daha kötüsü çocuk ticaretinin yolunu açacaktı. AKP Türkiyesi maalesef uluslararası sözleşmeleri ihlal eder nitelikte davranıyordu. Tasarı hem hukuk hem etik açıdan ciddi sorunlar barındırıyordu. Yasalaşırsa, telafisi imkânsız zararlar doğuracaktı."*

İslam, "Fitrat" Dinidir ve Allah Yapısıdır!

Fitrat; Arapçada bir şeyi uzunlamasına ve doğru orantılı yarmak (Fatrun) ve hamuru yoğurup, mayalanmasını beklemeden ekmek yapmak (Fatertü-l-acin) [Not: (Anadolu'da hâlâ bu FETİR ekmek tabir olunmaktadır) kökünden gelen: İlk yaratma (ibda ve inşa), yaratılış amacına ve esaslarına uygun olma, insan tabiatına, yani biyolojik ve psikolojik doğasına yatkın bulunma anlamlarını taşır.]

"Bu nedenle Sen yüzünü (ve yönünü) tam bir teslimiyetle Hakk Din'e çevir; Allah'ın (beşer tabiatına uygun olarak gönderdiği) Fitrat Dinine (ve İslam düzenine) dön ki, (Cenab-ı Hakk) insanları ona göre (fitrat dinine, doğal ve sosyal dengelere uygun şekilde) yaratmıştır. Allah'ın yaratması (ve kanun koyması) değiştirilemez. (Çünkü fitrat esaslarına aykırılık felaketlere yol açacaktır.) İşte dimdik ayakta duran Hakk Din budur. Fakat insanların çoğu (gerçeği) bilmezler (ve öğrenmek istemezler, bu yüzden hidayetden mahrum kalmışlardır)." (Rum: 30)

ayeti kerimesi de bu gerçeği hatırlatmakta, İslam'ın fitrat dini olduğunu vurgulamaktadır. Yani Kur'an fitrat Dininin kitabıdır, insanın doğal ve sosyal yapısına ve yaratılışına uygun kurallar barındırmaktadır. Hz. Peygamber Efendimiz ise bu İlahi ve fitri kanun ve kuralları

, hâşâ
iptal

için değil, izah ve irşat için, bizzat yaparak ve yaşayarak en güzel örnek olmak üzere gönderilmiş bulunmaktadır.

Vicdan ise, bozulmamış, yamuklaştırılıp yozlaşmamış insan fitratının verdiği doğal ve doğru tepkiler olmaktadır. Aleyhisselatü Vesselam Efendimizin; *“Müftüler fetva verse de, siz yine vicdanınıza danışınız”* uyarısı da fitrata-vicdana güvenilmesi ve bunlara uygun hareket edilmesi gereğini emir buyurmaktadır.

Çünkü fitrat: bütün insanların, insan olmaları bakımından varlık gayelerine esas olan, hepsinde ortak bulunan genel yaratılış yasalarıdır. Her bir canlının kendisine özgü yaratılış özellikleri ve esasları vardır. Canlılar bu yaratılış yasalarına uygun davranmaktadır. Buna göre canlıların tehlikelerden nasıl korunacağı, açıklıklarını gidermek için ne yapmaları, barınaklarını nasıl kuracakları ve diğer canlı türleriyle ilişkilerini nasıl sürdürmüş olacakları, Allah tarafından tabiatlarına yerleştirilmiş bulunmaktadır. Örneğin; bir civcivin yumurtadan çıkar çıkmaz yerde taneler araması, bir inek yavrusunun doğar doğmaz annesini emmeye çalışması vb. bunların hepsi canlıların fitratlarının, yani yaratılış kanunlarının bir icabıdır. Eğer bunların tersi olursa, fitratta bir bozulma durumu ortaya çıkacak ve hayatın dengesi bozulacaktır. Bu gerçek Kur'an'da şöyle açıklanmıştır: *“Rabbimiz her şeye yaratılışını (varlığının icabını, fitrat kanunlarını ve yaşam koşullarını) veren ve sonra hidayet (hayır ve hizmet) yolunu Gösterendir”* yanıtını vermişti...” (Taha: 50)

Fitrat; insanda Hakkı, doğruyu, hayırlı ve yararlı olanı kabul etme yeteneğinin potansiyel olarak varlığıdır. Bu anlamda, İslam dini ile fitrat arasında yakın ilişki vardır: *“(Ey Resulüm!) Öyleyse Sen (ve ümmetin), Allah'tan (bir takdir olarak) geri çevrilmesi mümkün olmayan gün (ölüm ve kıyamet) gelmeden önce, yüzünü dimdik ayakta duran (Hakk) Dine çevir. (Ve İslam'da sebat et ki, zaten) O gün (ahirette mü'minlerden) ayrılıp bölünecekler (ve layık oldukları cehenneme gireceklerdir).”*

(Rum: 43) ayetinden, insanların tabiatında Allah'a inanma meylinin, iyilik ve kötülük kriterinin mevcut olduğu anlaşılmaktadır. İnsanoğlu bir musibetle karşılaştığı zaman, yüce bir varlığa sığınma ihtiyacı duymakta, yararlı ve zararlı şeyleri ayırt etme duygusuna sahip bulunmaktadır. Hz. Peygamberden gelen bir rivayetten de “fitrat”

ın; Allah'ı ve İslam'ı kabul etme yeteneği olduğu anlaşılmaktadır.

“Her insan fitrat üzere (Allah'ın varlığını ve birliğini kabule eğilimli olarak) dünyaya gelir. Bundan sonra ebeveyni onu Yahudi, Hristiyan ve Mecusi (veya başka bâtil bir din ve düşünceden) yapar.”

Buradan, kişinin inanç seçiminde çevresinin önemli payı olduğu da vurgulanmaktadır.

Evet, fitrat; “yaratılış” amacına ve esaslarına münasip ilahi kanundur. Bütün insanların

Yazar Ahmet AKGÜL
04 Aralık 2016

özünde mevcut olan “doğru”ya yatkın olma durumu; fazla zorlanmadan “doğru”yu fark edebilme duygusu da fıtrata uygunluktur. Fıtratta; aklın, duygunun ve sezginin birlikte etkin olması söz konusudur. Bu sebepten, fıtrata dayalı değerlerde ve bu değerlerle ilgili bilgilerde, insanlar arasında anlama ve kavrama bakımından düzey ve derece farkı olmasına karşın, keyfilik ve görecelilik belirleyici sayılmaktadır. İnsan, aklını doğru kullandığı zaman, Allah'ın Var ve Bir olduğunu kavrayabilecek şekilde yaratılmıştır. Buhari ve Müslim'de geçen, “her çocuğun fıtrat üzere yaratıldığı”nı belirten Hadis'te, her insanın fıtraten hakikati bulabilecek şekilde yaratıldığı vurgulanmaktadır. Gerçekten de, aklını doğru kullanmayı başarabilen, sezgilerini iyi değerlendiren, vicdanının sesini dinleyen her insanın, hakikati bulma imkânı vardır. İslam'ın, fıtrat ile yani yaratılışın yasaları ve bu yasalara uygun olan, doğal olan şeylerle çelişmesi ve çatışması, akla ve Kur'an'a aykırıdır. Fıtratın sonradan çevresel etkiler ve şeytani dürtülerle bozulması ayrıdır ve bu konuda Kur'an, ciddi olarak uyarılmaktadır:

“İnsanların kendi ellerinin kazandığı (tahribat ve talanlarının yol açmasıyla, doğal ve sosyal yapıyı bozmaları) dolayısıyla, karada ve denizde (nice) fesat ortaya çıktı (çıkacaktır). Umulur ki, (fesatlık ve fırsatçılık yapıp doğayı tahribattan) dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını (felaket ve musibet olarak) kendilerine tattırmaktadır.

[Not: Bu yüzden deprem ve sel gibi çeşitli afetler ve felaketler yaşanmaktadır. Faiz ve rant ekonomisi de emek ve üretime dayalı doğal ve doğru iktisadi hayatı temelinden bozmakta ve hayatı yozlaştırmaktadır.]”

(Rum: 41)

Bu kadar girişten sonra, herkesin fıtratına, vicdanına, imanına ve iz'anına soruyoruz: İddia edildiği gibi; 6-9-12 yaşındaki kız çocuğunu gelin edecek ve evlenmek üzere isteyenlere verecek bir baba-ana var mıdır?

Hayır, elbette yoktur. Böyle bir insan asla çıkmayacaktır; çünkü fıtrata, yani insan tabiatına (doğal ve sosyal yapısına) aykırıdır. Dolayısıyla, fıtrat dini olan İslam'a da tamamen zıt ve fasit bir yaklaşımdır. Bu asılsız ve ahlâksız iddiaları, “*Dini fetvalar ve âlimlerin cevazları*”

gibi sunmaya çalışanlar, eğer rivayetçi ve taklitçi basit bilgiçlik budalası değillerse, mutlaka ruh hastalarıdır.

Bu fasit fetvaları, “İslam'ın esasları ve cevazları” gibi aktaran zevata sormak lazımdır: Sizi n 6 (altı) yaşındaki, hatta 9, 10 veya 12 yaşındaki, henüz anasınıfı bebeğinizi veya ilkokul talebenizi gelin almak üzere evinize kız istemeye gelenleri nasıl karşılar ve nasıl uğurlarsınız?

“Hay hay, hoş geldiniz, safalar getirdiniz, İslam'ın izin verdiği bir konuda boynumuz kıldan incedir, buyurun alıp götürün, 6 yaşındaki kızım sizin gelininizdir!”

diyecek kadar vicdansız, ayarsız ve arsız bir insan mısınız, yoksa en azından bu sapkın

ve şaşkın kişileri evinizden kovar mısınız?

“İslam’da evlilik yaşı konusunda belirlenen bir sınır bulunmamaktadır” (El-Hindi 14. C. Sh: 276) gibi, hem fitrata (İlahi yaratılış kurallarına) hem de Kur’an’a ve Resulullah’a aykırı fetvalar hatırına, 6 veya 12 yaşındaki bebeğini gelin verecek bir baba, kız çocuklarını diri diri gömen müşriklerden daha aşağı ve acımasızdır. Bu tür fasit fetvaları veren âlimler, başka pek çok konuda hayırlı ve yararlı kanaat ve içtihatlar ortaya koymuş olsalar da, bu konuda yanıldıkları ve yanlış yaptıkları açıktır ve zaten onların hiç yanılmayacakları iddiası imana ve İslam’a aykırıdır.

“İslam âlimlerinin birçoğuna göre, erginlik çağına girmemiş bir kız çocuğunun uygun bir kimseyle evlendirilmesi caiz bulunmaktadır. (Yaşlılık sebebiyle) Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş (menopoza girmiş veya ameliyatla aybaşı özelliğini yitirmiş) bulunanlarla; (ve yine evlenme çağına geldiği halde tıbbi nedenler ve fitri -doğuştan gelen- bazı engellerle) adet görmemiş olanların iddet (bekleme süre)leri ise -eğer şüpheye düşecek olursanız- (biliniz ki) üç aydır...’ (Talak: 4) mealindeki ayette yer alan “Henüz âdet görmeyenlerin de süreleri böyledir” ifadesi, âdet görmemiş kız çocuklarının da evlendirilebileceğine delil sayılmıştır. Bazen küçük yaştaki kızı evlendirmek bir maslahata binaen yapılır. Baba, uygun talibi kaçırdığı takdirde, bir daha öyle bir kimseyi bulmayabilir endişesiyle kızını evlendirmesi, maslahata uygun bulunmaktadır. Maslahat ise, şer’î bir delildir.” (Bak: V. Zuhaylî, el-Fıkhu’l-İslamî, 7/179-180) İddiaları temelden yanlıştır, İslam’a ve fitrata aykırıdır. Önce Talak Suresi 4. ayetindeki

“Vellai lem yehidne”

ifadesinin,

“(boşanan) kadınların âdetten kesilmelerinin iddet süreleri 3 aydır”

hükmüne bağlanıp,

“Henüz

âdet

görmeyen (küçük kızların da iddetleri) böyledir”

diye mana verilip tercümesini yapmak; bunu da henüz buluğa ermemiş kız çocuklarının evlenebileceğine delil saymak, açık bir yanılgıdır, kasıtlı yapılırsa vahim bir hata ve saptırmadır. Çünkü ayetin bu kısmında,

“Henüz

âdet

görmeyen (küçük kızları) değil, evlenme çağına geldiği halde bazı tıbbi nedenler veya fitri (doğuştan gelen) engellerle

âdet

görmeyen kadınlar”

anlatılmaktadır. Kaldı ki ayetin aslında,

“henüz”

karşılığı bir kelime kullanılmamıştır. Talak 4. ayetin doğru ve uygun meali şöyle olmalıdır:

“(Yaşlılık sebebiyle) Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş (menopoza girmiş veya ameliyatla aybaşı özelliğini yitirmiş) bulunanlarla; (ve yine evlenme çağına geldiği halde tıbbi nedenler ve fitri -doğuştan gelen- bazı engellerle) adet görmemiş olanların iddet (bekleme süre)leri ise -eğer şüpheye düşecek olursanız- (biliniz ki) üç aydır. Hamile kadınların bekleme süresi ise, yüklerini bırakmaları (doğum yapmaları ile sona ulaşır). Kim Allah’tan korkup (haksızlık ve hayâsızlıktan) sakınırsa (Allah) ona (her) işinde bir kolaylık kılacaktır.

[Not: Nisa Suresi 6. ayeti; kızlar için “nikâh-evlenme” çağının; “bülüğa-ergenliğe” erişmeleri şartından öte; rüşd’e, yani akli ve bedeni olgunluğa ulaşmış olmalarını da şart koşturmaktadır. Bu nedenle çocuk evlilikleri İslam’a da insanlık fitratına da aykırıdır. Hz. Peygamberimizden sonra kaç yıl yaşadığı ve kaç yaşında bu dünyadan ayrıldığı tarihi belgelerle hesaplandığında Aişe validemizin Aleyhissalatü Vesselam Efendimizle 18 (on sekiz) yaşında evlendiği ortaya çıkmaktadır. Çünkü sağlam kaynaklara göre Hz. Fatıma ile aynı yılda (M.605) doğmuşlardır.]

(Talak: 4)

Kaldı ki Nisa Suresi 6. ayeti; kızlar için “nikâh-evlenme” çağının, “buluğa-erginliğe” erişmekten öte; Rüşd’e, yani akli ve bedeni yetişkinliğe de ulaşmış olmalarını şart koşturmaktadır. Bu nedenle çocuk evlilikleri İslam’a da insanlık fitratına da aykırıdır. Hz. Peygamberimizden sonra kaç yıl yaşadığı ve kaç yaşında bu dünyadan ayrıldığı tarihi belgelerle hesaplandığında, Aişe validemizin Aleyhissalatü Vesselam Efendimizle 18 (on sekiz) yaşında evlendiği ortaya çıkmaktadır. Çünkü sağlam kaynaklara göre, Hz. Fatıma ile aynı yılda (M. 605) doğmuşlardır.

Evet, Nisa Suresi 6. ayetinde: kızlar için nikâh=evlenme çağının, *buluğa-erginliğe erişmeleri* şartından öte,

RÜŞD

’e yani akli ve bedeni olgunluğa ulaşmış olmalarını da şart koşması üzerinde yoğunlaşmalıdır. Bu nedenle çocuk evliliği, İslam’a da insan fitratına da aykırıdır.[1]

“Yetimleri, nikâha erişecekleri buluğ çağına kadar (bekleyip-eğitip) deneyin; şayet kendilerinde bir ‘rüşd’ (fiziki ve akli olgunlaşma) gördünüz mü, hemen onlara mallarını (geri) verin. (Rüşde, yani bedeni ve beyni yetişkinliğe erişmemiş küçük yaştaki kız ve erkek çocukların evlendirilmesi caiz ve münasip değildir. Emanet aldığınız mallarını) Büyüyecekler (ve geri isteyecekler) diye israf ile çarçabuk yemeyin. (Yetim malları konusunda) Zengin olan iffetli ve müstağni olmaya (hak yemekten sakınmaya) çalışsın, yoksul olan da artık ma’ruf (ihtiyaca ve örfe uygun) bir şekilde yiyip harcasın. Mallarını

Yazar Ahmet AKGÜL
04 Aralık 2016

---

kendilerine (yetimlere geri) verdiğiniz zaman, onlara karşı şahit bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeterlidir. ” (Nisa: 6)

Bugün İŞİD (DAEŞ) denen fesat ve tahribat şebekesinin fiili arkacıları ve kışkırtıcıları Amerika ve Avrupa ise, fikri dayanakları da bu tür fasit fetvalar ve kitaplardır.

İslam âlimlerinin bazılarına göre, erginlik çağının tespiti, kadınlar için âdet görmek, erkekler için de ihtilamdır

. Kadın için âdetin en erken başlangıcı dokuz yaş (erkekler için on iki yaş) civarındır. Bu duruma girmiş kadın ve erkekler, ergin ve mükellef sayılmıştır. Bu haller görülmediği takdirde, erginlik çağı on beş yaş olarak saptanmıştır. (bk. Reddu'l-muhtar, 1/306-307; Cezerî, el-Fıkhu ala'l-mezahibi'l-arbaa) Oysa yaş itibariyle erginlik çağını kadınlar için on yedi, erkekler için on sekiz - on dokuz yaşları kabul eden âlimler de vardır. (bk. Mabsut, 7/260-şamile) Kaldı ki, âdet başlaması farklı, evlenme çağı ve şartları ise ayırır.

Hz. Aişe'nin evlenme yaşı ve tarihi gerçeklerin çarpıtılması!

Hz. Aişe'den aktarılan: “Ben altı -bir rivayette yedi- yaşında iken, Hz. Peygamber (SAV) benimle evlendi, dokuz yaşında da benimle birlikte oldu” [2] haberi, doğru anlaşılmamış ve uygun yorumlanmamıştır.

1- Önce Araplarda, kız çocukları, âdet gördükten sonraki yaşları ile tanıtılırdı.[3] Bu nedenle rivayetlerde geçen bilgileri, buna göre değerlendirmek lazımdır. Ayrıca Hz. Aişe'nin on yedi-on sekiz yaşlarındayken evlendiğini gösteren başka sağlam bilgiler de vardır.

2- “Dininizin üçte birini Aişe'den alırsınız.” (Mabsut, 5/493) manasına gelen Hadis-i Şerifin işaret ettiği gibi, İslam dininin üçte birini ümmete öğretecek bir öğretmenin, uzun bir süre Hz. Peygamber'e (SAV) öğrencilik yapması ve arkadaşlık kurması ve öğrendiklerini ümmetin kadınlarına ve erkeklerine aktarması için; Nisa: 6. ayetinde buyurduğu ve şart

koşulduğu gibi, hem beden hem beyin gelişimi olarak 9 (dokuz)'dan çok daha büyük bir yaşa ve "Rüşd" olgunluğuna ulaşmış olması lazımdı.

Hiz. Aişe validemizin evlilik yaşı ile ilgili olarak farklı kişi ve kaynaklardan birbirine aykırı ifadeler yer almaktadır. Hiz. Peygamber Efendimizin kızı Fatıma ve Aişe'nin kız kardeşi Esmaya ait rivayetler üzerinden, Aişe'nin doğumu ve evlilik yaşı ile ilgili farklı rakamlar, çıkarımlar yapılmaktadır. Titiz araştırmalar sonucu bizim kanaatimiz, Hiz. Aişe'nin evlilik yaşının 18'den fazla olmasıdır. Bazı tarihçilerin ve bibliyografların tespitine göre, Hiz. Aişe, Peygamberimizin kızı Hiz. Fatıma ile yaşıttır. Hiz. Fatıma ise, Nübüvvetten 5 yıl önce doğmuşlardır. Hiz. Muhammed (SAV) Peygamber olduktan itibaren 13 yıl Mekke'de kalmıştır. Peygamber hicret ettiği zaman, Hiz. Aişe 18 yaşında olmalıdır. Peygamber Medine'ye göçtükten iki yıl sonra Aişe ile evlendiğine göre, (el-İsâbe: 4/359) demek ki evlendiği zaman Hiz. Aişe en az 19'u aşmıştır. Ayrıca Hiz. Aişe, Peygamber'le nişanlanmadan önce, Cübeyr ibn Mut'im'e nişanlanmıştır. Bu da onun; Peygamber, kendisini istemeden önce evlenecek yaşta olduğunun başka bir kanıtıdır. Bu yaş da herhâlde dokuz yaşından çok daha fazladır. Hatta Süleyman Ateş'e göre; demek ki Peygamber istediği zaman Hiz. Aişe, en azından evlenecek çağ olan 15 yaşlarında bulunmaktadır.

Hiz. Aişe validemizin evlilik yaşı ile ilgili ileri sürülen görüşlerden birisi de, o dönemde kızların yaşının âdet görmeye başladıktan itibaren sayılmaya başlanmasıdır. Buna göre rivayetlerde belirtilen 6 ve 9 yaş Hiz. Aişe'nin âdet gördükten sonraki yıllarını yani 16 ile 19 yaşlarını çağrıştırmaktadır.

İslam düşmanları, en son olarak Talak Suresi 4. ayetteki "*hiç ay hali görmeyen kadınlar*" kelimesinin,

"küçük kızlar olduğu"

yanlışına kapılanların iddiaları istikametinde, İslam'da küçük yaştaki kızlarla evliliğe izin verildiğini sanıp saldırmaktadır. Oysa;

"Ay hali görmekten kesilen ve hiç ay hali görmeyen kadınlarınıza gelince, onların iddeti, üç (takvim) ay olacaktır; hamile olanların iddetleri ise, doğum yaptıklarında sona erecektir"

(Talak: 4) ayetini doğru anlamak lazımdır. Çünkü evli kadınlar boşanma aşamasına gelince, stres-gerginlikten de âdetten kesilmeleri olasıdır. O zaman ne yapacak iki taraf. Kadın psikolojisinin normalleşip, sonra 3 ay geçmesini mi bekleyip duracaktır? İşte Allah burada konuya açıklık getiriyor: Tıpkı âdetten kesilen yaşlı kadın veya hamile kadınlar gibi, artık âdet görmeyen bu tür kadınların ve yine tıbbi nedenler ve fitri (doğuştan gelen) engellerle âdet görmeyen kadınların da iddeti 3 aydır. Konu bu kadar açıktır.

Yazar Ahmet AKGÜL
04 Aralık 2016

Ayrıca ayet, 3 tür kadından bahsediyor; 1- Âdetten kesilen yaşlı kadınlar, 2- Hiç âdet görmeyen kadınlar, 3- Hasta ve hamile olan kadınlar. Sıralamaya bakınca her kadının içinde olabileceği 3 dönem ve her dönemdeki kadınlar da "yetişkin" konumundadır. Bu gayet doğal sıralama yerine, yaşlı ile hamile kadın arasında nasıl küçük yaşta çocuk kızlar eklenebiliyor, hayret etmemek imkânsızdır. Zaten bu tür iftirayı yapanlar da: "Kur'a n küçük çocuklarla evlenmeyi teşvik ediyor diyemsek de..." diyerek Kur'an'dan başka yorumları esas alarak bu tür iddialarda bulunmaktadır.

Muhammed Esed, yazdığı "Tefsirul Mesaj" adlı ünlü eserinde hiç ay hali görmeyenden ka sıt olarak;

"yani, herhangi bir fizyolojik sebepten dolayı hiç ay hali görmeyen"

açıklamasını yapmıştır. Ve yine Milli Gazete yazarı

Mahmut Toptaş

da; "Şifa Tefsiri" adlı eserinde bu ayetin açıklamasında kız çocuklarından hiç bahsetmeyip,

"aybaşı görmeyen kadınlar"

ifadesini kullanmıştır. Ünlü tefsir âlimi

Elmalılı Hamdi Yazır

, "Hak Dini Kur'an Dili" adlı tefsirinde, küçük kızdaki kasıt olarak yaş sınırını 17 yaş olarak vermekte ve:

"Gerek on yedi yaşından küçük olup, henüz buluğa ermemiş olduklarından dolayı hayız görmemiş olanları ve gerek buluğ yaşının en üst sınırı olan on yedi yaşını geçmiş, binaenaleyh yaş itibarıyla buluğa ermış oldukları halde âdet görmeyenleri kapsamaktadır"

tespitini yapmaktadır. Meşhur Mebsut, 7/260- şamilde aynı kanaatler yazılmaktadır. Prof.

Dr. Hamdi Döndüren, "İslam ilmihali" adlı eserinde, bu yaş 18 olarak saptamış ve bu

yaşta hâlâ âdet görmeye başlamayanların, âdet görmüş gibi kabul edileceğini

vurgulamıştır. Zaten âdet görmemek demek, hamile kalamamak anlamındadır. Yani cinsel birleşimde kadın açısından bir sorun yaşanmayacaktır.

İbn Şübrüme (ö.144/761) Osman el-Bettî (ö.143/760) gibi müçtehitler küçüklerin bizzat evlenmelerinin de, velileri tarafından evlendirilmelerinin de caiz ve muteber olmadığı kanaatini paylaşmışlardır.

"Yetimleri nikâh

çağına kadar deneyin..."

(Nisa: 6) mealindeki ayet, evlenme ehliyetini belli bir çağa bağlamıştır. Kişilerin bizzat evlenme akdini yapmalarının muteber olduğu çağ, evlenme rüştüne erdikleri çağdır. Aile kanunu İslami esaslara dayalı bulunan Osmanlı'nın son zamanında, küçüklerin evlenmeleri ve velileri tarafından zorla evlendirilmeleri yasaklanmıştır. 1917 tarihli Aile Kararnamesi (A.K.) ikinci içtihadı kanunlaştırmış (md. 6) ve küçüklerin evlendirilmelerinin cevazı hükmünü yürürlükten kaldırmıştır.

Yazar Ahmet AKGÜL
04 Aralık 2016

Ayrıca insanlık âleminde -şeytanı kendine ilah edinen- sapıklar hariç, *çocuk yaştaki kız çocuklarına karşı şehevî duyguların kabarmaması*, Allah'ın insanların vicdanlarına yerleştirdiği fitrî bir tavır ve uyarıdır. Bu özelliği insana yerleştiren yaratıcının, Kur'an'da böyle şeylere izin vermeyeceği açıktır. Velhasıl Kur'an-ı Kerim'de, evlilik için "Buluğ + Rüşt" şart koşulmaktadır. Mesela 13 yaşını ortalama buluğ yaşı kabul etsek, bir kızımız 4-5 sene geçtiği halde hâlâ hayız görmeye başlamamış ama "rüştünü" ispat etmiş ise, en az 18 ve sonrası yaşlarda evlilik yükünü taşımaya hazırdır.

Nisa Suresi 6. ayetinde: *"Sorumluluğunuz altındaki yetimleri evlenebilecekleri yaşa gelinceye kadar deneyin; sonra aklen olgunlaştıklarını tespit ederseniz -Rüşt- mallarını onlara iade edin; (sakın,) onlar büyümeden önce, aceleyle ve müsrifçe harcayarak mallarını tüketmeyin"* buyrulmaktadır. Evet, Kur'an yetimlere ancak akıl baliğ olduktan sonra, bir de ayrıca rüştlerini ispat ettikleri olgunlukta onlara mallarını vermemizi hatırlatmaktadır. Buluğ çağına girmeyi yeterli görmeyen İslam, aklen ve bedenen olgunlaşmış, rüştünü ispat etmeyi de ön şart olarak koşmaktadır.

Evlenme kararında, *"Dul kendine velisinden daha ziyade maliktir, bekârın ise rızası alınır."* (Buhârî, Nikâh, 41; Ebû Dâvûd, (Avnu'l-Ma'bûd, II, 197) kuralı esas alınmıştır.

Ensar'dan Hidame'nin kızı Hansa, Hz. Aişe'nin huzuruna gelip şikâyetinde bulunmuşlardır. *"Babam itibarını arttırmak için, beni kardeşinin oğlu ile evlendiriyor. Ben ise istemiyorum."* deyince Hz. Aişe, *"Resulü Allah (SAV) gelinceye kadar bekle"* diye oturtup Resulü Allah (SAV) teşrif edince, Hz. Aişe durumu O'na anlatmıştır. Resulü Allah (SAV) hemen kızın babasını çağırılmış ve evlenme yetkisini kızı verdiğini açıklamıştır. Bunun üzerine Hansa, Resulü Allah'a (SAV) şu itiraflarda bulunmuşlar ve: *"Ya Resulü Allah! Ben babamın yaptığı bu nikâhı kabul ediyorum, ancak babaların, kızlarına evlilikte böyle yetkisinin olmadığını bildirmek istedim."* (Neseî, Nikâh: 36) deyince mesele karara bağlanmıştır.

Ebû Hanîfe'ye göre; buluğ çağına gelmiş bir kızı, hiçbir kimse zorla evlendirmeye kalkışamayacaktır. İmam-ı Azam'a göre: Kızın rızası alınmadan yapılan evlendirmeler hükümsüz sayılmıştır; çünkü Resulü Allah (SAV): *"Açıkça izin alınmadan dul kadınlar, rızaları anlaşılmeden ise bekâr kızlar evlendirilemez"* buyurmuş,

Yazar Ahmet AKGÜL
04 Aralık 2016

"Onun rızası nasıl anlaşılır?"

sorusunu da

"sükûtu ile"

cevaplamışlardır. (Buhârî, Nikâh, 40) İmam Ebû Hanîfe ve Ebû Yûsuf'a göre bulûğ ve rüşt çağındaki bir kız, velisinden izin almadan ve bizzat irade beyanı ile evlenebilir durumdadır. Bunu engelleyen bir delil bulunmadığı gibi, ehliyet mefhumu da bunu gerekli kılmaktadır; malı üzerinde serbestçe tasarruf hakkı bulunan şahsın, kendisi üzerinde de tasarruf hakkı olacaktır. İmam Mâlik ve İmam Şafiî'ye göre bulûğ ve rüşt çağına gelmiş de olsa kız ve kadınlar, velilerinin izni olmadan ve bizzat irade beyanlarıyla evlenmeleri sakıncalıdır, bundan dolayı en iyisi, iki tarafın da -Kız ve velinin- görüşünün alınmasıdır.

Ve yine kız veya erkek, ölüm, şiddetli dayak veya uzun müddet hapis tehdidiyle nikâh akdine zorlanırlarsa, yapılan evlenme akdi fasit sayılmıştır. **Resulüllah** (SAV) bu hususta şöyle buyurmuşlardır:

"Cenab-ı Hak,

hata, unutmaya ve zorlanma ile yapılan amellerden dolayı ümmetimi, Benim için affetti."

(İbni Mâce, Talâk: 16)

Özetle: Talak Suresi 4. ayetine ister küçük kız anlamı verilsin, ister belirli bir fizyolojik neden kastedilsin, Kur'an kızların -ve erkeklerin- evlilik için "bulûğ ve rüşt" şartını aramaktadır. Önyargılı ve kötü kasıtlı insanların çamur atma gayretleri, sadece kendi kısır döngüleri içinde at gözlüğü ile olayları yorumlama çabalarıdır. **"İslam üstündür, çünkü her şeyi en iyi bilen ve adaletle hükmeden Allah'ın kanun ve kurallarıdır"**

, bundan gerisi sadece lafı güzaftır. Küçük yaştaki çocukların evlendirilmeleri Din ve vicdanen yanlıştır ve yasaktır. Evlenme için bulûğ çağına ulaşmak yeterli sayılmamış, **"reşit olmak"**

şartı da aranmıştır. Rüşt yaşı ise; bölgelere göre değişebileceğinden farklı yaş uygulamaları olsa da, on sekiz ve altındaki çocukların reşit olması imkânsızdır.

E. Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez: **"Çocuklara yönelik istismar vurgusu yaparak, aylardır bu ülkede çocuk istismarını konuşmaktayız ve bu hepimizi insanlığımızdan utandırmaktadır. Çocuk istismarı öyle bir azgınlıktır ki, eğer bugün kıyamet kopacaksa yeryüzünde, çocuklara karşı işlenen istismar suçlarından dolayı kıyamet kopacaktır"** uyarısında bulunmuşlardır. Aile haftası dolayısıyla (14 Mayıs 2016) Diyanet İşleri Başkanlığı'na bağlı Din Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün organize ettiği, "Mahremiyet Bağlamında Sosyal Medya ve Aile" forumu, E. Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez'in açılış konuşmasıyla başlamıştı.

Sn. Mehmet Görmez'in bu vesileyle tam da yeri gelmişken:

"Yanlış Kur'an ve Sünnet te'villeriyle ve hele gelenek-görenek töreleriyle, küçük yaştaki kız çocuklarının evlendirilmeleri sonucu oluşan sosyal tahribatlara ve ruhsal travmalara da keşke değinseydi!"

temennimizi de aktarmış olalım.

Çocuk evliliklerinin tanımı ve tahribatları

Çocuk yaşta evliliği tanımlayabilmek için, öncelikli olarak çocuğun kim olduğuna bakmak lazımdır. Türkiye'nin de taraf olduğu "Çocuk Haklarına Dair Sözleşme"ye göre; (18) yaşın altındaki herkes (bebek, çocuk, ön ergenlik ve ergenlik dönemindeki kişiler) çocuk olarak tanımlanmaktadır. Hatta AKP Hükümetince (3 Temmuz 2005) tarihinde kabul edilen "Çocuk Koruma Kanunu"na göre ise, *"daha erken yaşta ergin olsa bile, on sekiz yaşını doldurmamış kişiler"* çocuk sayılmıştır. Buradan hareketle 18 yaşından önce yapılan evlilikler "çocuk evlilikleri" ve on sekiz yaşından önce evlenen kız çocukları ise "çocuk gelin" olarak tanımlanmıştır.

Erken yaş evlilikleri, evlendirilen bireyden başlayarak domino etkisiyle tüm toplumda olumsuz sonuçlar doğurmaktadır. Fiziksel ve ruhsal gelişimini tamamlamadan evlendirilen kız çocukları; eğitimsizlik, yoksulluk, cahillik ve bağımlılık tuzağına atılmakta, fiziksel, duygusal ve cinsel şiddete maruz bırakılmaktadır. Erken yaş evliliklerinin getirdiği bir diğer olumsuzluk ise, erken yaş gebelik ve doğum ile birlikte ortaya çıkan anne ve bebek ölümlerindeki artıştır. Konuyla ilgili yapılan araştırmalarda, erken yaş gebeliklerinde, gebelik ve doğuma bağlı anne ölümlerinin 4 kat fazla olduğu ortaya çıkmıştır.

Türk Medeni Kanunu'nda evlilik için yaş sınırı on yedi olarak belirlenmiş, olağanüstü koşullarda ise hâkim onayıyla on altı yaşında da evliliğin yolu açılmıştır. Türk Ceza Kanunu'nda yer alan *"on beş yaşını doldurmuş bir kız çocuğuyla evlenen kişinin, şikâyet üzerine, altı aydan, iki yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılacağı"* hükümüyle ise, evlilik yaşı zımni olarak on sekiz yaşın altında tutulmaktadır. Yine Türk Ceza Kanunu'nda çocukların cinsel istismarına yönelik suçlar açıklanırken, "çocuk" on beş yaşını tamamlamamış birey olarak tanımlanmaktadır.

Bir bireyin soyut düşüncüyü de kapsayacak şekilde düşünebilmesi, karar verebilmesi ve sorumluluğunu üstlenerek yaşayabilmesi için bedensel, ruhsal ve zihinsel olarak belirli bir olgunluğa gelmesi lazımdır. Bu da fizyolojik olarak on sekiz yaşına kadar devam eden bir süreci kapsamaktadır. Çocukluk döneminde ergenliğin özel bir yeri bulunmaktadır. Ergenlik döneminde ilk olarak fiziksel gelişme gerçekleşirken, daha sonra psikolojik ve toplumsal olgunlaşma oluşmaktadır. Ergenlerin fiziksel gelişmelerinin daha erken

Yazar Ahmet AKGÜL
04 Aralık 2016

---

yaşlarda tamamlanmasına, koşut olarak üreme yeteneklerinin de giderek daha erken yaşlarda kazanıldığı anlaşılmıştır.

Çocukluk döneminde yapılan evlilikler de açık ve acımasız bir istismardır. Ruhsal ve fiziksel gelişimini tamamlamadan yapılan bu evliliklerin büyük çoğunluğu, çocuğun bilinçli rızası dışında yapılması dolayısıyla 'erken ve zorla yapılan evlilikler' olarak da tanımlanmaktadır. Kız çocukları erkek çocuklarına nazaran çok daha erken yaşta evlendirildiği için, bu durumda kız çocukları açısından daha ciddi sorunlar yaşanmaktadır. Bu da erken evlilikler çalışmalarının, daha fazla kız çocukları üzerine yoğunlaşması gerekliliğini ortaya çıkarmaktadır.

Evlenen kız çocuğun ruhsal ve bedensel gelişmeleri olumsuz etkilenmekte ve büyük tahribatlara yol açmaktadır. Erken evlilik yapan çocuk, aslında henüz psiko-sosyal büyüme ve gelişmesini tamamlamamıştır. Gelişme döneminde olan bir çocuk, evlilik ile ağır bir yük altına sokulmaktadır. İyi bir gelin ve anne olması rolünü kaldıramayan kızlarda, psikolojik sorunların yanı sıra, depresyon ve intiharlara bile rastlanmaktadır.

Doğurganlık üzerine etkileri ise evlilik sonrası başlamaktadır. Pek çok üreme ve cinsel sağlık durumu ile ilgili farklı sorunlar ortaya çıkmakta ve erken yaşta doğurganlık da başlamaktadır. Özellikle kadınların fizyolojik özelliklerinden dolayı cinsel yolla bulaşan enfeksiyonlara yakalanma olasılığı artmakta ve sağlığı bozulmaktadır. Gebelik ve doğum her yaş grubunda riskli iken, çocukluk döneminde bu risk oldukça fazladır, hem kadının hem de doğacak bebeğinin ölüm riski artmaktadır. Fizyolojik gelişimi tam olmayan kadın, doğumun da zorlukla gerçekleşmesine ve daha fazla sağlık sorunu yaşanmasına neden olmaktadır.

Çocuk evlilikleri, çocukları aile ve arkadaşlardan ayırmakta, ev içi şiddete maruz bırakmakta, gelişimlerini ve eğitimsel, sosyal ve mesleki alanda sahip oldukları olanakları tehlikeye atmaktadır. Çocukluk hakları ellerinden alınan gelinlerin yaşamlarının ileriki dönemleri de, çeşitli olumsuzluklarla kararmaktadır.

Bütün bunlardan dolayı çocuk evliliklerini, çocuk istismarı ve çocuğun cinsel istismarı olarak görmek lazımdır. Çünkü çocuk yaşta evlilikler, çocuk ve insan hakları ihlali kapsamındadır. İhlal edilen çocuğun bedensel bütünlüğü, ruhsal ve duygusal bütünlüğü olduğu unutulmamalıdır. İhlal edilen temel hakları ise sağlık, eğitim ve yaşam hakkıdır. Erken evlendirilen çocuklar, üstlendikleri sorumluluklarla birlikte psikolojik birçok

Yazar Ahmet AKGÜL
04 Aralık 2016

---

sıkıntının yanı sıra, fizyolojik sorunlarla da baş etmek zorunda kalmaktadır. Ve zaten çocuk yaşta “rıza” kavramı hukuken var olamayacağı için, çocuk evlilikleri “zorla-zoraki” evlilikler sayılmaktadır.

Ve işte böyle bir zorbalığa Ayet ve Hadislerden kılıf uydurmaya çalışmak, hem İslam'a iftiradır, hem de din düşmanlarına açıkça koz sunmaktır.

---

[1] (Bak: Yüce Kur'an'ın Mana ve Mesajı - Türkçe Meali Kerim – Ahmet-Abdullah Akgül – Furkan Neşriyat, Talak: 4 ve Nisa: 6 ayetleri)

[2] Buharî, Müslim, Ahmed b. Hanbel rivayet etmiştir. (bk. Neylu'l-Evtar, 6/120).

[3] Bak: Musa Carullah, Hatun, 81, Kitabiyat yy. Trc. Mehmet Görmez